

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ТА ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНИХ ГАСТРОДУОДЕНІТІВ У ДІТЕЙ

Солод А.Ю., Соколік С.В., студ. 4-го курсу

Науковий керівник – асист. Лобода А.М.

СумДУ, кафедра педіатрії №2

Хронічна патологія органів травлення є дуже поширеною у дитячій популяції. Частота її коливається від 450 до 553‰. Перше місце в структурі захворюваності посідає хронічний гастродуоденіт.

Метою роботи було вивчити особливості клінічного перебігу та характеру лікування хронічного гастродуоденіту у дітей. Проаналізовано 100 історій хвороби дітей з хронічною патологією органів травлення, які проходили стаціонарне лікування в Сумській обласній дитячій клінічній лікарні у 2003 році. Серед обстежених дівчатка склали 59%, хлопчики 41%, мешканців міста було 54%, сільських мешканців 46%.

Діти надходили до стаціонару з діагнозом хронічний гастродуоденіт у 91% випадків, виразкова хвороба у 3%, гострий мезаденіт у 3%, гострий апендицит у 2%, ниркова коліка у 1% випадків. Біль найчастіше локалізувався в епігастії - у 86%, у 8% дітей - в навколупупкової ділянці, у 3% - в правому, у 3% - в лівому підбер'ї. У більшості випадків (70%) біль мав ниючий характер, у решти дітей - нападоподібний, переймистий. У 57% дітей больовий синдром не був пов'язаним з прийманням їжі. Майже у 40% дітей спостерігалися нудота або блювота. Половина обстежених мали погіршення апетиту.

При фіброгастроскопії дуоденогастральний рефлюкс різного ступеня виявлено у 41 дитини, гастрорезофагеальний рефлюкс – у 13 дітей. Базальна гіперацидність за даними рН-метрії відзначалася у 49% хворих.

Встановлено, що найчастіше (45%) діти отримували “потрійну” терапію (амоксіцилін, фамотидин, фуразолідон або де-нол), “квадро- терапія” застосовувалася у 15% дітей. В той же час близько 40% дітей лікувалися недостатньо ефективно – у них застосовували “подвійну” або “монотерапію”.